

Minister Rodziny i Polityki Społecznej

BON-VII.059.6.2023.UK
BDG-IV.055.1.73.2023.BB

Warszawa/ elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Sebastian Adamowicz

Szanowny Panie,

Działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) w związku z Pana petycją w sprawie wprowadzenia zmian do ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 100, z późn. zm.), uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W przekazanej przez Pana petycji proponuje Pan w art. 56b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych rezygnację z określania kary grzywny „do 5000 złotych”, oraz wprowadzenie sankcji za nie wpuszczanie psa asystującego do miejsc określonych w przepisach ustawy.

Wskazany przez Pana przepis – art. 56b należy do grupy przepisów Rozdziału 10a pn. „Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy”. Przepisy tego rozdziału (art. 56a-56c) penalizują uchybienia sprawozdawcze w zakresie zobowiązania z tytułu wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub zwolnienia z nich oraz udaremnianie kontroli. Proponowane w petycji wykreślenie maksymalnego wymiaru kary grzywny wprowadzałoby uznaniowość jej przyznawania oraz niepewność adresata prawa co do konsekwencji swoich działań.

Poza tym, zgodnie z § 81a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 r. poz. 283) w przepisach o karach pieniężnych określa się w sposób wyczerpujący okoliczności powstania odpowiedzialności, podmiot uprawniony do nałożenia kary pieniężnej oraz wysokość tej kary. Przepis o karze pieniężnej formułuje się w sposób pozwalający na jednoznaczne ustalenie wysokości kary albo określenie granic, w których ustala się jej wysokość. W przypadku gdy przepis o karze pieniężnej wyznacza granice wysokości tej kary, określa się także przestanki, którymi powinien kierować się podmiot uprawniony do nałożenia kary pieniężnej, ustalając jej wysokość.

Wykreślenie z art. 56b wymiaru kary byłoby niezgodne z ww. przepisami. Możliwie jest natomiast podjęcie dyskusji związanej z adekwatnością wysokości tej kary i zmianą jej wymiaru.

Odnosząc się do drugiego poruszanego przez Pana zagadnienia, należy wskazać, że zgodnie z art. 20a ust. 1 i 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób

niepełnosprawnych osoba niepełnosprawna wraz z psem asystującym ma prawo wstępu do obiektów użyteczności publicznej, w szczególności: budynków i ich otoczenia przeznaczonych na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, świadczenia usług pocztowych lub telekomunikacyjnych oraz innych ogólnodostępnych budynków przeznaczonych do wykonywania podobnych funkcji, w tym także budynków biurowych i socjalnych, do parków narodowych i rezerwatów przyrody oraz na plaże i kąpieliska. Uprawnienie to przysługuje również w środkach transportu kolejowego, drogowego, lotniczego i wodnego oraz w innych środkach komunikacji publicznej.

Prawo osób niepełnosprawnych do wstępu z psem asystującym do miejsc określonych w art. 20a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest ważne społecznie i zasługuje na ochronę. Należałoby się jednak zastanowić nad określeniem rodzaju sankcji. Czy optymalnym rozwiązaniem byłoby dodanie kolejnego przepisu o charakterze prawnokarnym (opartym na orzekaniu w trybie przepisów ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia), czy też uregulowanie sankcji w postaci bezpośredniej wpłaty na PFRON (bez udziału sądów orzekających i egzekwujących karę grzywny). Możliwe byłoby również przypisanie kwot wpłat na PFRON np. do celów związanych z finansowaniem szkolenia i utrzymania psów asystujących.

Propozycja dotycząca zmiany przepisów związana z sankcjonowaniem działań utrudniających korzystanie z pomocy psa asystującego zasługuje na poparcie. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej przeanalizuje tą propozycję przy okazji kolejnych prac nad zmianami ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Z wyrazami szacunku
z up. Ministra Rodziny i Polityki Społecznej
Paweł Wdówik
Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/